

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

Epistola I. Urbani Papae VI. Ad Archiepiscopvm Coloniensem Eivsqve Suffraganeos. Denuntiat Clementem antipapam, eiusque electores cardinales a se excommunicatos, esse vitandos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

ditatus est ea intentione, vt filios eius regno exturbaret: sed res vt proposuerat non successit, proinde re infecta Romam rediit, ibique post morbum 28. dierum obiit mense Octobri, anno Domini 1399. cum sedisset annis II. & mensibus 4. In sancto Petro sepultus est.

EPISTOLA I.

VRBANI PAPÆ VI.

AD ARCHIEPISCOPVM COLONIENSEM
EIVSQUE SVFFRAGANEOS.

Denuntiat Clementem antipapam, eiusque electores cardinales a se excommunicatos, esse vitandos.

Vrbani episcopus seruus seruorum Dei, venerabilibus fratribus archiepiscopo Coloniensi eiusque suffraganeis salutem & apostolicam benedictionem.

NVPER cum vinea Domini fabaoth, sancta videlicet Romana ecclesia ventrem doleret, & amaricatis visceribus grauiam emittere suspiria cogere ex eo, quia filios vteri sui, quos enutriuerat, & de infimis ad culmina dignitatum extulerat, videlicet iniquitatis & perditionis alumnos, Robertum olim basilicæ duodecim apostolorum vulgariter dictum Gebennensem, Ioannem olim tituli sancti Marcelli vulgariter dictum Ambianensem, Geraldum olim tituli sancti Clementis vulgariter dictum, maioris monasterii presbyteros, & Petrum olim sancti Eustachii diaconum, cardinales, conspiciebat matris vbera spernere, & a rectitudinis tramite deuiare, & non solum leges & monita materna despiciere, sed eorum matris vterum, quantum in eis erat, viperinis moribus* amantibus laniare, & quod ipsi inconfutibilem Domini tunicam scindere satagentes, scandalorum & schismatum seminaria præparabant, ac famæ suæ* præligi & honoris proprii persecutores effecti, non tantum seipsum nexibus peccatorum inuoluere, sed in reprobum sensum ducti, alios secum ad præcipitium trahere conabantur. Nos qui diuina disponente clementia prædictæ vineæ sollicitudinem & curam gerebamus, prout gerimus, aduersus huiusmodi præterredientes veritatis & fidei rectæ semitam, & præuarica-

*f. prodig.
gⁱ

tionem addentes, vt eandem vineam demoliri, in virtute Altissimi de fratrum nostrorum consilio decreuimus exurgendum, & contra ipsos & nonnullos alios eis adhaerentes ac fauentes inferius nominatos per infra scriptum modum mediante iustitia duximus procedendum. Siquidem cum praedicti nequam viri nescientes in semitis iustitiae dirigere gressus suos, & timorem Dei pra oculis non habentes, contra conspirationes, colligationes & machinationes diuersas facere, & in ecclesia Dei schisma & diuisionem ponere, ac ciuitatem nostram Anagninensem & castrum sancti Angeli de vrbe, & nonnulla alia castra, terras & loca nobis & dictae ecclesiae subiecta occupare & occupari facere, seu illorum occupationibus auxilium, consilium & fauorem praebere praesumpfissent & praesumerent, & insuper, vt dictam ciuitatem & alias terras prouinciae nostrae Campaniae facilius occupare, & occupata detinere, & alios ad consentiendum eorum iniquis voluntatibus & operibus violenter attrahere possent, magnam multitudinem gentium armigerorum qui Britones & Vascones nuncupantur, ad dictas ciuitatem & prouinciam venire fecissent, & exinde quamplurima homicidia, sacrilegia, rapinae, depopulationes, & alia mala ac damna & scelera fuissent subsecuta: Nos qui salutem zelabamur illorum, sperantes illos ad cor reuerfuros, & viam iustitiae repetituros, eos per venerabilem fratrem Petrum episcopum Portuensensem, & dilectos filios nostros Simonem & c. tales cardinales, pluries per diuersos alios probos praelatos ac magnae auctoritatis viros, ac etiam per literas nostras iteratis vicibus, vt ad viam veritatis & iustitiae redire, & ab huiusmodi erroribus respicere vellent, duximus exhortandos ac etiam requirendos. Sed praefati nequam viri in sua pertinacia & superbia obstinati, post monitiones & exhortationes huiusmodi, contra nos antea in vrbe per ipsos & alios, ad quos spectabat, in papam electos, ac debitis & consuetis solennitatibus obseruatis in thronizatos & publice coronatos (quibuscum tamquam cum papa & summo pontifice in Misfarum solenniis & consistoriis publicis ac priuatis, consulendo & ordinando de statu Romanae ecclesiae ac reipublicae, recipiendo a nobis ecclesiastica sacramenta, ac dignitates & beneficia ecclesiastica pro se & aliis a nobis impe-

trando, per plures menses tractauerunt) diuersos libellos diffamatorios fecerunt, & ad diuersos prælatos & principes mundi transmiserunt, & tandem in profundū descendentes malorum, & cupientes sanctæ matris ecclesiæ scindere vnitatem, in ciuitate Fundanensi cum quibusdam aliis, quos cum machinationibus & diabolicis suggestionibus ad eorum impium propositum attraxerunt, congregati in domo iniquitatis filii Honorati Gaitani olim comitis ciuitatis Fundorum, cum ipsius Honorati auxilio & fauore præfatum Robertū temere eligendo antipapam fecerunt, ipsumque ausu sacrilego papam nominare præsumebant & præsumunt, ipseque Robertus se papam nominare ausu temerario non pauescebat, nec pauescit. Præterea cum etiam iniquitatis alumnus Petrus olim archiepiscopus Arelatenfis & camerarius noster, dudum diabolico spiritu instigatus, de vrbe prædicta vbi nobiscum erat, sine licentia quasi furtiue recessisset, & de camera nostra quam plurima iocalia & alias res & bona magni valoris & preciosa, ad nos & ad Romanam ecclesiam pertinentia, secum asportasset, ad dictam ciuitatem Anagninensem se conferens cum præfatis sceleratis viris Roberto, Ioanne, Geraldo & Petro olim cardinalibus, diuersas colligationes & contra nos conspirationes ordinare & facere, ac ad conducendum dictas gentes armigeras ad dictam ciuitatem Anagninensem consilium, & auxilium, & fauorē præbere, & tam ipse, quam perditionis filii Iacobus olim patriarcha Constantinopolitanus, Nicolaus, tales & tales episcopi, ac etiā iniquitatis filii Honoratus Gaitanenfis olim comes Fundorum, Antonius olim comes Cifertanensis, Franciscus de vico olim præfectus vrbis, Ioannes de Malletrec, & tales ac tales in reprobum sensum dati, præfato Roberto antipapæ adhærere & fauere, & eorum linguis transeuntibus super terram os in cælum ponere præsumentes, non fuissent veriti, nec verentur publice asserere, & per alios asserere & prædicare nos non esse papam & Romanum pontificem, & eorum falsis & confictis mendaciis quamplurima & enormia mala de nobis dicere, & se ab vnitatem ecclesiæ Romanæ separare, schisma & diuisionem, quantum in eis erat, in Dei ecclesia ponere. Nos nequeuntes absque graui offensa Christi & remorsu conscientia

scientiæ tot & tantos excessus & scelera amplius tolerare, aduersus præfatos sceleratos viros in virtute Altissimi de dictorum fratrum consilio, vt præmittitur, duximus exurgendum, & contra ipsos super præmissis procedendum, ac eis ad hoc legitime citatis, & aliis debitis solennitatibus obseruatis, per nostram diffinitiuam sententiam decreuimus ac declarauimus præfatos Robertum, Ioannem, Geraldum & Petrum olim cardinales, nec non Iacobum olim patriarcham, Petrum &c. tales ac tales laicos fuisse * & etiam schismaticos & apostatas, & contra nos conspiratores & blasphemos, & tamquam hæreticos puniendos, & reos criminis læsæ maiestatis, ipsosque propter præmissa fore excommunicatos & anathematizatos, ac in pœnas & sententias contentas in processibus felicis recordationis Ioannis XXII. & Clementis VI. summorum pontificum prædecessorum nostrorum contra occupatores, inuasores, & turbatores terrarum ecclesiæ Romanæ factis; ac declarauimus dictos Robertum, Ioannem, Geraldum & Petrum olim cardinales, fuisse & esse depositos, & ipsos deposuimus a cardinalitatibus, comodo, & honore. *Et infra.* Absolutione ipsorum, præterquam in mortis articulo, Romano pontifici reseruata. Et insuper decreuimus, quod quicumque aliquem prædictorum scienter præsumerent ecclesiasticæ sepulturæ tradere, excommunicationi subiaceant, a qua absolui non possint, nisi prius propriis manibus extumularent & procul eiicerent ab ecclesiastica sepultura corpora eorundem. *Et infra.* Qui vero contra præmissa, aut aliquid præmissorum facerent, seu qui præfatum Robertum, qui se Clementē papam nominat, scienter papam nominarent, tenerent, crederent, seu prædicarent, aut ab eo quascumque gratias, indulgentias, priuilegia, aut quæuis beneficia peterent per se aut per alium; si personæ singulares, excommunicationis; si vero communitas seu vniuersitas fuerit aut foret, interdicti sententias incurrerent eo dicto. A qua quidem excommunicationis sententia aliquis absolui, & interdicto huiusmodi ab alio quam a Romano pontifice relaxari non posset. Decreuimus quoque fore absolutos a debito fidelitatis homagii seu ligii, & alterius cuiuscumque obsequii, omnes & singulos qui eisdem damnatis supe-

Concil. Tom. 29.

T

* f. & esse
schism.

rius nominatis iuramento, obligatione, promissione, vel quacumque firmitate vallato antea fuissent astricti: alias etiam pœnas eisdem damnatis infligimus, & a iure inflictas decreuimus in suo robore duraturas. *Et infra.* Datum Romæ apud sanctam Mariam trans Tiberim VIII. Idus Nouembris, pontificatus nostri anno primo.

EPISTOLA II.

VRBANI PAPÆ VI.

AD VNIVERSITATEM PARIENSEM.

Monet eos vt pergant sui electionem contra schismaticos eorumque fautores defendere.

Urbanus episcopus seruus seruorum Dei, dilectis filiis, rectoribus, magistris, doctoribus, scholaribus ac vniuersitati studii Parisiensis, salutem & apostolicam benedictionem.

INTER, imo super ceteras studentium vniuersitates, in quibus scientiarum gemma resplendet, vestra Parisiensis velut quoddam sidus radiat, & pulsus ignorantia ac erroris tenebris, doctrina suæ lumine circumlucet. Ex ipsa nempe velut ex quodam purissimo fonte, semper sani dogmatis riuuli profluxerunt, qui per innumeros alueos pronius discurrentes, falsarum opinionum lumen absterferunt: huiusmodi quidem fontis claritatem nulla vnquam quantumuis impetuosa vis pluuiæ turbidauit. Vos itaque dilectissimi filii, qui ex hoc limpidissimo fonte dulcissimas literas auido haustu elicitis, congaudemus vobis, & sanctæ Romanæ congratulamur ecclesiæ, cui talia ligna fructus producentia dulcissimos secus decursus aquarum in tam ingenuo viridario summus parens rex plantauit: cui diu congaudemus, & exultat spiritus noster, quando intra felicia castra studii Parisiensis tot doctissimos ac magnanimos veritatis & orthodoxæ fidei pugiles intuemur. Gemat hæreticorum prauitas quantum potest, & euacuet contra tam munitissima castra pharetras suas turba schismatica. Nam sunt milites alumni nostri ad resistendum promptissimi, veritatis & fidei thorace muniti, habentes bicipitia spicula, quibus hostium corda penetrentur: habent & faces ardentissimas caritatis, quibus illorum ma-